

Nr 128.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bestridande från allmänna indragningsstaten av visst Mauritz Gustav Sandberg tillerkänt skadestånd; given Stockholms slott den 21 februari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Harald Malmberg.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 21 februari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Departementschefen, statsrådet Malmberg anför:

Den 15 augusti 1926 var Mauritz Gustav Sandberg, som då fullgjorde värnpliktstjänstgöring vid flygtrupp å Malmen, beordrad biträda vid startandet av ett flygplan. Härunder exploderade två för igångsättande av flygplanets motor nyttjade behållare för komprimerad luft, varvid Sandberg svårt skadades, bland annat i högra underbenet, som omedelbart därefter måste amputeras.

I anledning av olycksfallet tillerkände riksförsäkringsanstalten Sandberg en livränta av 600 kronor för år.

Sedermera anhängiggjorde Sandberg hos Stockholms rådhusrätt skadeståndstalan mot kronan på grund av olycksfallet. Enär det i målet vore ostridigt, att explosionen förorsakats därav, att s. k. knallgas förekommit i den större av de ovannämnda behållarna samt förekomsten av knallgas i sagda behållare måste tillskrivas vårdslöshet och försummelse hos den vid truppförbandet anställda personal, som det ålegat att utöva tillsyn över dylik materiel, och då i följd härav för kronan uppkommit skyldighet att i anledning av olyckan till Sandberg gälda skadestånd jämlikt 6 kapitlet 2 § strafflagen, förpliktade rådhusrätten genom dom den 5 september 1928 kronan att, bland annat, till Sandberg under hans återstående livstid utgiva understöd med 1,800 kronor om året, räknat från den 15 augusti 1926, men ägde kronan att vid erläggande av understödet därå avräkna vad Sandberg i anledning av olycksfallet uppburit eller framdeles kunde komma att uppbära från riksförsäkringsanstalten. Rådhusrättens dom, däri kronan hos Svea hovrätt sökte ändring, blev av hovrätten genom dom den 8 mars 1929 fastställd.

Uti skrivelse till Kungl. Maj:t den 5 april 1929 har *flygstyrelsen* anmält, att ämbetsverket beslutat att icke överklaga hovrättens dom. Styrelsen har vidare anfört, att då, såvitt styrelsen kunnat finna, den utdömda ersättningen icke borde bestridas av medel från flygvapnets anslag, finge styrelsen underställa Kungl. Maj:ts prövning frågan, huruledes berörda ersättning ävensom övriga kostnader i målet skulle gäldas.

I avgivet utlåtande den 20 april 1929 har *statskontoret*, bland annat, hemställt, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition utverka riksdagens medgivande därtill, att det Sandberg tillerkända årliga understödet, i vad det överstege den från riksförsäkringsanstalten utgående livräntan, finge bestridas av elfte huvudtitelns anslag till allmänna indragningsstaten.

Genom brev den 31 maj 1929 har *Kungl. Maj:t*, bland annat, bemyndigat statskontoret att till Sandberg förskottsvis av omhänderhavda medel utbetala ifrågavarande honom tilldömda årliga understöd för tiden intill dess beslut fattats angående dess slutliga gäldande.

Jag får erinra om att riksdagen förut i liknande fall på framställning av Kungl. Maj:t (jfr prop. nr 52/1929) medgivit, att kronan ådömt skadestånd finge utgå av anslaget till allmänna indragningsstaten, dock med iakttagande av att å skadeståndsbeloppet icke finge åtnjutas någon sådan tilläggförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Under åberopande av vad i ärendet förekommit hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att det Mauritz Gustav Sandberg jämlikt Svea hovrätts dom den 8 mars 1929 tillerkända årliga understöd av 1,800 kronor, minskat med beloppet av till Sandberg från riksförsäkringsanstalten utgående livränta, må bestridas från anslaget till allmänna indragningsstaten, med iakttagande av att å understödsbeloppet icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Alf Ewerlöf.
